

Ja n'estic tip, que els grans em diguin que no tinc ni idea de res. Així que penso escriure totes les coses que he vist amb els meus ulls i que he sentit amb les meves orelles. També apuntaré tot el que em vingui al cap cada cop que em passi o que trobi alguna cosa interessant. Per tant, quan em facin callar, trauré el quadern amb tot d'apunts de la meva vida i els ensenyaré que, per poca cosa que sigui, i tant si en tinc, d'idea, de la vida! Bé han de saber com veig les coses. Amb aquest quadern aconseguiré canviar el color espantós de les parets de casa i altres coses importantíssimes. No tindran més remei que escoltar-me.

COMENTARI IMPORTANT

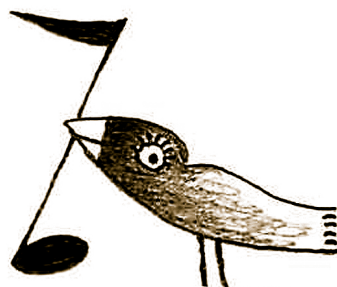
Això no és cap diari. És un quadern d'apunts; els diaris són més complicats i més difícils de fer. A més, tens l'obligació d'escriure-hi cada dia, que és molt avorrit.

A l'escola he après que, quan vols organitzar les coses, has de posar un numeret davant de cada punt i així recordes millor on són i de què tracten. Per tant, començo la meva llista amb el número zero, que és el primer.

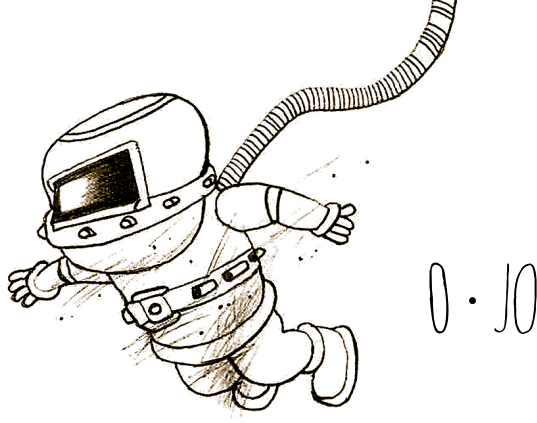

QUADERN D'APUNTS IMPORTANTS

ALEJANDRO SÁNCHEZ LÓPEZ

Jo soc un nen i tinc vuit anys i mig. Em dic Alejandro i vull ser cosmonauta. La meva mare es diu Yolanda, el meu avi Alfredo, el meu pare Ernesto, les meves àvies es diuen Petronila i Blanca, però la Blanca va morir abans que jo nasqués. El meu altre avi no té nom, el pare no el va conèixer. De vegades em faig pipí al llit i em costa llegir, però el psicòleg diu que és normal.

1 • EL CARRER

Casa meva té un carrer que comença a la porta i a la finestra. Té vorera i calçada, i uns nens que de tant en tant passen corrent i llancen pedres i confeti de coloraines. Aquest carrer té un número, n'hi ha d'altres a la ciutat que tenen nom. A mi m'agraden més els carrers amb noms.

2 • EL RELLOTGE DE L'ÀVIA

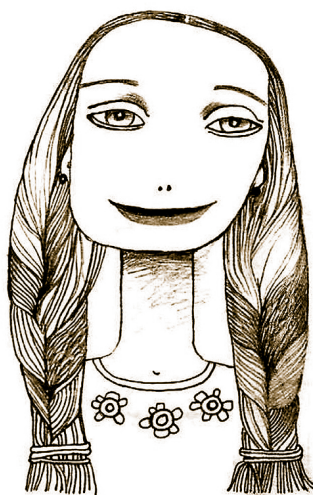
Al menjador de casa hi tenim un rellotge trist que fa un escàndol d'altres temps. Cada vegada que la mare sent que el rellotge marca l'hora, li veus una lluentor aquosa a la mirada que ella intenta dissimular. “Era el preferit de la teva àvia”, diu quan hi dona corda cada matí.

De vegades penso que estima tant el rellotge com jo me l'estimo a ella.

3. L'ÀVIA

Jo l'àvia no la vaig conèixer. "Va morir jove", diu l'avi, i ensenya fotos d'una noia guapa i somrient. Sempre pregunto quan apareixerà per la porta del carrer per jugar a matar amb la pilota, o a tocar i parar, amb les seves trenes enormes, tan boniques que et venen ganes d'estirar-les-hi amb força.

Títol original

Lo que sabe Alejandro

© Panamericana Editorial Ltda., 2012

© del text: Andrés Pi Andreu, 2012

© de les il·lustracions: Luis Castro Enjamio, 2019

© de la traducció: Yannick Garcia Porres, 2019

© d'aquesta edició: Pagès Editors, SL, 2019

Sant Salvador, 8 — 25005 Lleida

editorial@pageseditors.cat

www.pageseditors.cat

Primera edició: maig de 2019

ISBN: 978-84-1303-094-4

DL: L 237-2019

Imprès a Arts Gràfiques Bobalà, SL

www.bobala.cat

— imprès a lleida —

Qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra només es pot fer amb l'autorització dels seus titulars, llevat de l'excepció prevista per la llei. Adreceu-vos a CEDRO (Centro Español de Derechos Reprográficos, <www.cedro.org>) si necessiteu fotocopiar, escanejar o fer còpies digitals de fragments d'aquesta obra.